

av en rörformig aluminiumram på fyra hjul, är försedda med svängbara framhjul, handtag och bromsar och är utformade för personer med gångsvårigheter, dels i den del förordningen innebär att nämnda rollatorer ska klassificeras enligt undernummer 8716 80 00 i Kombinerade nomenklaturen.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Court of Session (Scotland), Edinburgh — Förenade kungariket) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot RBS Deutschland Holdings GmbH

(Mål C-277/09) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Avdragsrätt — Förvärv av fordon och användning för leasingtransaktioner — Skillnader mellan två medlemsstaters skattesystem — Förbud mot förfarandemissbruk)

(2011/C 63/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Motpart: RBS Deutschland Holdings GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Tolkning av artikel 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Transaktioner som genomförts enbart i syfte att uppnå en skattefördel — Uthyrning av bilar i Förenade kungariket av ett tyskt dotterbolag till en bank i Förenade kungariket

Domslut

1. Under sådana omständigheter som dem som är för handen i målet vid den nationella domstolen ska artikel 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, tolkas på så sätt att en medlemsstat inte kan vägra en skattskyldig person avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats vid förvärv av varor i denna medlemsstat, när dessa varor använts i

samband med leasingtransaktioner i en annan medlemsstat, enbart på grund av att det inte har betalats någon mervärdesskatt för de utgående transaktionerna i den andra medlemsstaten.

2. Principen om förbud mot förfarandemissbruk utgör inte hinder mot avdragsrätt för mervärdesskatt enligt artikel 17.3 a i direktiv 77/388 under sådana omständigheter som dem som är för handen i målet vid den nationella domstolen, där ett företag etablerat i en medlemsstat har valt att genom sitt dotterbolag i en annan medlemsstat genomföra transaktioner där varor leasats till ett tredje bolag etablerat i den första medlemsstaten, i syfte att undvika mervärdesskatt på betalningen av dessa transaktioner, eftersom dessa i den första medlemsstaten kvalificeras som uthyrningstjänster, vilka tillhandahållits i den andra medlemsstaten och, i den andra medlemsstaten som leverans av varor, vilken skett i den första medlemsstaten.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-304/09) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd till företag som nyligen har börsnoterats — Återkrav)

(2011/C 63/11)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, E. Righini och V. Di Bucci)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och P. Gentili)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2–4 i kommissionens beslut 2006/261/EG av den 16 mars 2005 om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats (delgivet med nr K(2005) 591) (EUT L 94, s. 42)

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut 2006/261/EG av den 16 mars 2005 om den stödordning C-8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats (delgivet med nr K(2005) 591), genom att inte inom föreskriven frist ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att avskaffa den stödordning som förklarats rättsstridig och oförenlig med den gemensamma marknaden i detta beslut och genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att hos stödmottagarna återkräva det stöd som utbetalats enligt denna ordning.

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Österrike)) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH mot Landeshauptmann von Wien

(Mål C-338/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Etableringsfrihet — Konkurrensregler — Cabotagetransport — Nationell busslinje för personbefordran — Ansökan om tillstånd att trafikera en busslinje — Koncession — Tillstånd — Villkor — Krav på innehav av ett huvudkontor eller ett fast driftställe inom det nationella territoriet — Intäktsbortfall som äventyrar lönsamheten på en linje för vilken koncession redan har beviljats)

(2011/C 63/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Svarande: Landeshauptmann von Wien

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Tolkning av artikel 49 EG och följande artiklar samt av artikel 81 EG och följande artiklar — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken det för beviljande av koncession för att driva linjetrafik med ett allmänt transportmedel krävs att två villkor är uppfyllda, nämligen dels att den som ansöker om koncession är hemmahörande i medlemsstaten i fråga, dels att den nya linjen inte äventyrar lönsamheten för en befintlig liknande linje

Domslut

1. Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, liknande den som avses i det nationella målet, enligt vilken det, för beviljande av tillstånd för att driva en stadsbusslinje för personbefordran som trafikerar förutbestämda hållplatser efter en fastlagd tidtabell, krävs att koncessionssökande näringsidkare etablerade i andra medlemsstater har ett huvudkontor eller ett annat driftställe i värdmedlemsstaten redan innan tillstånd att driva nämnda linje har utfärdats. Däremot utgör artikel 49 FEUF inte hinder för en nationell lagstiftning med

krav på innehav av ett driftställe när kravet börjar gälla efter det att tillstånd har beviljats och innan linjen tas i drift.

2. Artikel 49 FEUF ska tolkas på så sätt, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en ansökan om tillstånd att driva en busslinje för turiständamål kan avslås på grundval av minskad lönsamhet för ett konkurrerande företag som innehar tillstånd att driva en linje som helt eller delvis trafikerar samma sträcka, och detta enbart på grundval av det konkurrerande företagets påståenden.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Malta

(Mål C-351/09) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Artiklarna 8 och 15 — État des eaux intérieures de surface — Upprättande och genomförande av övervakningsprogram — Underlåtenhet — Framställning av sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen — Underlåtenhet)

(2011/C 63/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán och K. Xuereb)

Svarande: Republiken Malta (ombud: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech och Y. Rizzo)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1) — Skyldigheten att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella — Skyldigheten att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten

Domslut

1. Republiken Malta har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, genom att underlåta att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella enligt artikel 8.1 och 8.2 i direktivet, samt att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten enligt artikel 15.2 i direktivet.